

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. К., 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ

при участието на секретаря АТАНАСКА Д. ДЖАГЪЛОВА
като разгледа докладваното от МИХАИЛ Г. МИХАЙЛОВ Административно
наказателно дело № 20215510201242 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.53 и следващите от ЗАНН. Обжалвано е наказателно постановление №21-0284-000411 от 17.03.2021 г., издадено от ВПД началник група към ОДМВР-Стара Загора, РУ-Казанлък, с което на Г. Г. К., на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175,ал.1,т.4 от ЗДвП, е било наложено административно наказание-глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл.103 от ЗМВР, за това, че „на дата 22.02.2021 год. в 20,55ч. на първокласен път ПП I-6 при община-К. в посока запад-изток управлява собствения си товарен автомобил Джип Гранд Чероки с регистрационен номер *****, като на километър 314, до бензиностанция Петрол при подаден звуков и светлинен сигнал от служебен автомобил на МВР Опел Астра с регистрационен номер *****, не спира плавно в най-дясната част на платното за движение, а ускорява скоростта си и се опитва да се укрие. Водача навлиза в град К., където на булевард К.А.Б. до номер 212, не спира на подаден сигнал със стоп палка по образец от униформен служител на МВР. Водача е установен около 21:10ч. в село Е. на улица Г.. АУАН съставен по данни на свидетелите №1 и №2.Като доказателство към образуваната АНП е приложена изготвена докладна записка рег.№3252-0/24/02/2021 г. по описа на РУ-Казанлък.“

С жалбата е направено искане за неговата отмяна. Изложените доводи се свеждат до това, че наказателното постановление било неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и се представлява от процесуален представител, който пледира за отмяна на наказателното постановление, поради недоказаност на адм.обвинение срещу подзащитния му. Сочи аргументи в подкрепа на жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл.59,ал.2,пр.1 от ЗАНН и срещу правораздавателен акт, който засяга имуществената сфера на наказаното лице.

Свидетелят-очевидец Д. Г. ИВ. в с.з. поддържа фактическата обстановка, изложена в съставения по негови твърдения АУАН. Показанията на същия следва да бъдат кредитирани като логични, последователни и безпротиворечиви. Свидетелят не е бил в никакви особени отношения с жалбоподателя, като няма данни изобщо да го е познавал и не извлича ползи от твърденията си. При това положение липсват основания за съмнение в достоверността на неговите показания, които следва да бъдат счетени за обективни и правдиви.

Запознавайки се със съдържанието на съдебен протокол №170/26.11.2021г. по НОХД №1267/2021г. по описа на Районен съд-Казанлък съдът констатира, че Г. Г. К. вече е бил осъден със споразумение по посоченото дело за извършено от него престъпление по чл.270,ал.1 от НК за това, че на 22.02.2021г. в гр.К. и в с.Е., общ.К., при управление на МПС- товарен автомобил „Джип Гранд Чероки“ с рег.№ *****, противозаконно е пречил на орган на властта, като по този начин е осуетил да му бъде извършена полицейска проверка.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: Нормата на чл.103 от ЗДвП задължава всеки участник в движението да спира плавно на посоченото място или в най-дясната част на платното за движение, при подаден сигнал за спиране от контролен орган. От своя страна разпоредбата на чл.270,ал.1 от НК съдържа санкция за лицата, които пречат на орган на властта да изпълни задълженията си. В случая Г. Г. К. е наказан по НОХД №1267/2021г. по описа на Районен съд-Казанлък за

това, че е сторил това чрез различни действия- неспиране на подаден звуков и светлинен сигнал за извършване на рутинна полицейска проверка; бягство с управляваното от дееца МПС, наложило преследване с патрулен автомобил по улиците на гр.К. и с.Е., общ. К., придружено с непрекъснато подаване на звуков и светлинен сигнал за спиране; бягство, както и че го е направил с една и съща цел- препятстване извършването на проверка, т.е. дееца не просто е пречил на полицейска проверка, но и с активните си действия е положил усилия да възпрепятства органите на власт да изпълнят задълженията си. Несъмнено полицейските служители са такъв орган, по смисъла на чл. 93,т.2 от НК. В подкрепа на изложеното е Решение №16 от 24.02.2009г. по н.дело №652/2008 година на III н.о. на ВКС. Относно наличието на субективния елемент на деянието следва да се има предвид и че се касае за такова, с което Г.К. е осъществил обективните и субективни признаци на състава на престъпление по чл.270,ал.1 от НК, а не за друго, което осъществява признаците на административно нарушение по чл.264,ал.1 или на чл.103 от ЗДвП, с оглед на високата степен на обществена опасност, установена от конкретните действия, извършени от дееца и описани по-горе.

Съдът, след като съобрази безспорното фактическо твърдение между деянието на нарушителя, вменено му с процесното административно обвинение, от една страна, и това, санкционирано с горесцитираното определение на Казанлъшкия районен съд, намира, че с оглед принципната забрана „non bis in idem“ протеклата и приключила с окончателен акт наказателна процедура съставлява процесуална пречка за повторното преследване на дееца и респективно за законосъобразното провеждане на настоящото производство, последиците от което, на основание чл.4,§1 от Протокол №7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи(приложим на основание чл.5,ал.4 от Конституцията на Република България), подлежат на преодоляване по реда на чл.24,ал.1,т.6 от НПК, чрез неговото прекратяване(в този смисъл Тълкувателно решение №3 от 22.12.2015г. на ВКС по тълк.д. №3/2015г., ОСНК).

В същия смисъл е и нормата на чл.50(дял VII: Общи разпоредби) от Хартата на основните права на Европейския съюз, уреждаща правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление, съгласно която: „Никой не може да бъде подложен на наказателно

преследване или наказван за престъпление, за което вече е бил оправдан или осъден на територията на Съюза с окончателно съдебно решение в съответствие със закона.“

Предвид изложеното и на основание чл.63,ал.1,предл.ІІІ от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №21-0284-000411/ 17.03.2021 г., издадено от ВПД началник група към ОДМВР-Стара Загора, РУ-Казанлък, с което на Г. Г. К. от гр.Р., ул.,Р.“ №38, ЕГН *****, са наложени административно наказание- глоба в размер на 200(двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6(шест) месеца.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство, образувано срещу Г. Г. К. от гр.Р., ул.,Р.“ №38, ЕГН *****, с акт за установяване на административно нарушение GA313734/ 22.02.2002г., въз основа на който е издадено наказателно постановление №21-0284-000411/ 17.03.2021г. на ВПД началник група към ОДМВР-Стара Загора, РУ-Казанлък.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението, че самото то и мотивите към него са изготвени, пред Административен съд гр.Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____